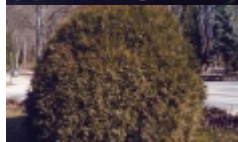

Thuja occidentalis 'Ellwangeriana'

żywotnik zachodni 'Ellwangeriana'

(C) fot. Lucjan Kurowski

Krzew lub niewielkie drzewo o wielopniowej, szerokostożkowej koronie i kilku wierzchołkach, dorastające po 30 latach uprawy do 5 m wysokości. Gałązki drobne, delikatne, intensywnie rozgałęzione, pokryte łuskowatymi igłami. Na zaciemnionych gałązkach, wewnątrz korony, zawsze można znaleźć igły szpilkowe i pośrednie formy liści. U starszych roślin przeważa ulistnienie w postaci drobnych łusek. Gałązki szarozielone, zimą brunatniejące. Rośliny długo nie zawiązują szyszek. Wadą krzewów jest podatność na deformacje pod ciężarem śniegu. Jak większość odmian młodocianych wymaga podwyższonej wilgotności powietrza i gleby. Polecana do uprawy w ogrodach przydomowych i parkach, w postaci strzyżonych, niewysokich żywopłotów.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: Carrière 1869 Revue Horticole; odkrywca, hodowca (selekcjoner): odmiana uzyskana przed 1869 rokiem w szkółce Ellwanger & Barry, Rochester, Nowy Jork. USA
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	szerokostożkowy
docelowa wysokość	od 3 m do 5 m

barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże wilgotne podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	gliniasta próchnicza
walory	roślina zimozielona ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	żywoplot ogrody przydomowe
strefa	5a

autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Thuja occidentalis* 'Ellwangeriana' w Polsce

BAJEROWSCY Danuta i Jerzy Gospodarstwo Rolno-Szkółkarskie
BÓR Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych